

متن پرسش

سلام وقت بخیر: بعد از خواندن کتاب جایگاه رزق در عالم هستی این سوال برام پیش آمده که علت اینکه ایشان دو گونه رزق رو که در نامه ۳۱ نهج البلاغه آمده، برخلاف نظر دیگران که می گویند رزق دوگونه یعنی یک نوع رزق که بدنبال انسان می آید و نیاز به تلاش نیست و نوع دوم که باید انسان به دنبال او رفت، ایشان در این کتاب می فرمایند رزق دوگونه یعنی رزقی که مقدر هست و رزقی که مقدر نیست در صورتی که رزق به چیزی گفته میشه که انسان ازاون برخوردار بشه اگه بهش نرسی که رزق نیست. خواستم بپرسم برچه مبنایی نظرشان راجع به رزق اینگونه است؟ ممنون میشم اگر پاسخ بدید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که این نوع روایات می فرمایند رزق نوع دوم از نوع نیازهای اصلی انسان نیست ولی از آن جهت نام رزق به آن نهاده شده که انسان می تواند از آن برخوردار شود هرچند نیاز اصلی او نباشد. موفق باشید